

Милосердя
врятує
світ.

ДОБРА СПРАВА

ІАР 5784

№ 212

ТРАВЕНЬ 2024

ГАЗЕТА БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН"

ОДЕСА

Видається за підтримки "Джойнт" JDC

International Fellowship
of Christians and Jews

Дорогі друзі!

Від щирого серця вітаємо клієнтів, волонтерів та співробітників БФ "Хесед Шаарей Ціон" з Днем дарування Тори, святом перших плодів!

Бажаємо Вам і вашим близьким благополуччя і процвітання, чуйно ставитися один до одного, нести світло знань.

Голова Правління
МИХАЙЛО БЛЮМБЕРГ

Генеральний директор
АНАТОЛІЙ КЕСЕЛЬМАН

ШАВАУТ

Свято Шавуот ми відзначаємо на честь найбільшої події в історії людства – Синайського Одкровення. Цього дня 2448 року від створення світу (1312 р. до н.е.) Всевишній дарував євреям Тору та Десять Заповідей – морально-етичну основу всієї людської цивілізації.

Свято Шавуот, що починається з вечора 11 червня і закінчується вночі 13 червня 2024 року, має п'ять значень.

Святкування тижнів

«Шавуот» означає «тижні». З другого дня свята Песах відраховують сім тижнів. П'ятдесятний день – Шавуот.

Клятви

Назва свята пов'язана з клятвою, яку дали євреї, приймаючи Тору, і клятвою Бога Своему народові, що Він ніколи не замінить його іншим народом.

Свято перших плодів

У цей день починаються приношення Всевишньому перших семи плодів:

винограду, інжиру, оливок, фініків, гранатів, пшениці та ячменю.

Хаг акацир – свято жнив

Це приношення складалося з двох хлібів із щойно зібраної пшениці, які символізують Усну і Письмову Тору, одночасно дані в Шавуот.

Час дарування Тори

У цей день Бог відкрив Себе всьому Ізраїлю і дав основні ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ. Ізраїль прийняв ці заповіді та всі закони Тори, традиції та пояснення. Це було дано Моше протягом 120 днів його перебування на горі Синай.

Ацерет – Свято урочистої зустрічі

Воно символізує залучення до істинного Завіту не лише євреїв, а й представників інших народів. Цього дня у синагозі читають Мегілат Рут. Рут – моавітянка, яка перейшла в єврейство, стала прабабусею царя Давида.

Святкова трапеза в Шавуот включає молочну і борошняну їжу: сир, сметану, млинці з сиром, пироги, пряники з медом, вареники, пірижки.

На Шавуот перед обідом їдять молочне, а за дві години в окремому посуді подають м'ясні страви. Роботу заборонено.

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

День Конституції – державне свято на честь прийняття Конституції України.

28 червня 1996 року Верховна рада України ухвалила Конституцію України – першу Конституцію незалежної української держави. Депутати працювали над проектом, залишаючись у сесійній залі всю ніч із 27 на 28 червня.

Парламентарі врахували зауваження Президента України, а також підтримали всі спірні статті проекту про державні символи України, державну українську

мову, право приватної власності. Ухвалення Конституції закріпило правові засади незалежної України, її суверенітет та територіальну цілісність. Ухвалення Конституції України було важливим кроком у забезпеченні прав людини-громадянина, сприяло подальшому підвищенню міжнародного авторитету України на світовій арені. День Конституції відзначають щорічно 28 червня.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДРУЗІВ

Друг – це одна душа, яка живе у двох тілах.

Арістотель

Міжнародний день друзів створений для того, щоб нагадати людству про те, як важливо мати поруч близьку за духом людину. Зазначається він 9 червня.

У житті кожного з нас є хоча б одна людина, яку хочеться від щирого серця

привітати з цим святом. Адже Міжнародний день друзів заснований для того, щоб ми нагадали своїм друзям про те, наскільки вони важливі для нас.

Можливо, це свято для когось стане чудовим приводом для того, щоб поділитися цікавими новинами та приємними спогадами.

Свята
в Україні

2
стор.

Юхим
Мармер
"Сховище пам'яті
про Катастрофу"

3
стор.

Діє
"Гаряча
лінія"

4
стор.

Всеукраїнський
проект
JewsCool
online

4
стор.

Марк
Штейнберг
"Єврейський
щит СРСР"

5
стор.

Ірина
Голяєва
"Згадуючи
Булата Окуджаву"

6
стор.

Віра
Шаховцева
Одесит-
винахідник
перших антибіотиків

7
стор.

Олександр та Лев
Шаргородські
"Отче Каці
падиння Ілліча"

8
стор.

Віра
Шаховцева
"Люди
"Золотого віку"

9
стор.

Міхайло
Гаузнер
"Неординарні
особистості"

10
стор.

Країна
Поезія

11
стор.

Посмішка

12
стор.

Служба "Мокед-Лакашіш" – 737-40-21; Служба "Харчування" – 737-40-11;
Програма "Медицина" – 737-40-27; Культурний центр – 737-40-13;
Служба волонтерів – 737-40-24; Волонтерська вітальня – 737-40-32;
Денний центр – 737-40-30

Новини світу, України, Одеси

Україна звернулася до адміністрації президента США Джо Байдена з проханням скасувати обмеження щодо використання американської зброї територією Росії. Спікер Палати представників США Джонсон підтримав цю ідею.

Британія не заперечує проти ударів з наданої нею Україні зброї територією РФ. У відповідь РФ пригрозила ударами по британських військових об'єктах та техніці на території України та за її межами.

Лідер Китаю Сі Цзіньпін побував із візитом у Франції, розпочавши цим своє турне Європою. Для зустрічі з ним та Президентом Франції Макроном прибула Президент Європейської комісії Урсула фон дер Ляйен.

Польща почала зводити фортифікаційні зміцнення на кордоні з Білоруссю.

Вертоліт із президентом Ірану Ібрахімом Раїсі та головою МЗС Хосейном Амірабдоллахіяном повністю згорів під час аварії.

Хакери зламали телеканали у деяких російських регіонах і замість параду 9 травня показали війну в Україні.

Російський "Газпром" оголосив про збитки у 6,8 мільярда доларів за 2023 рік. Раніше річний прибуток "Газпрому" сягав 14 мільярдів доларів.

Оборонний бюджет РФ сягнув 25% всіх витрат країни.

Путін побував із державним візитом у Китаї.

Армія РФ використовує хлорпікрин – заборонену хімічну зброю.

За даними розвідок Великобританії та США, Китай розпочав постачання Росії летальної зброї.

У Китаї більше християн, ніж у Європі та США. Усього 10% китайців відносить себе до державної релігії, а 6% вважають себе атеїстами.

Українські пілоти завершили підготовку до польотів на винищувачах 4-го покоління F-16 у США та продовжують її у Європі. Україна має отримати понад 60 винищувачів F-16 із Норвегії, Данії, Нідерландів та Бельгії.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

«Міжнародний день захисту дітей» (англ. "International Children's Day") — святкується щорічно 1 червня. Був заснований в листопаді 1949 у Парижі рішенням сесії Ради Міжнародної демократичної федерації жінок. Вперше «Міжнародний день захисту дітей» відзначався в 1950-му році в 51 країні світу.

ООН підтримала цю ініціативу й оголосила захист прав, життя і здоров'я дітей одним з пріоритетних напрямків своєї діяльності.

Відповідно до Женевської декларації про права дітей, ухваленої у 1924 році, була проголошена необхідність соціального захисту прав дитини.

Декларація прав дитини була ухвалена 20 листопада 1959 р. і проголошувала рівні права дітей у сфері виховання, освіти, соціального забезпечення, фізичного і духовного розвитку незалежно від кольору

шкіри, національної належності, громадського походження, майнового стану та іншого.

Декларація закликає батьків, громадські організації, уряди визнати права дітей і сприяти їх здійсненню. Дітям також

присвячені «Всесвітній день дитини» (20 листопада) і «День захисту дітей Африки» (16 червня).

День захисту дітей в Україні — свято, яке встановлено «...На підтримку ініціативи Міністерства України у справах сім'ї та молоді, Всеукраїнського комітету соціального захисту матерів і дітей "Україна — дітям" та інших громадських організацій...» відповідно до Указу Президента України від 30 травня 1998 року № 568/98.

У цей день влаштовуються різні розважальні заходи для дітей. Серед їхнього числа: конкурси з подарунками, конкурси тематичних малюнків, концерти, всілякі виставкові та пізнавальні заходи.

ДЕНЬ ЄРУСАЛИМУ

У цей день, 28-го числа єврейського місяця Іяра, єврейський народ святкує об'єднання Єрусалиму, яке відбулося 7 червня 1967 року.

14 травня 1948 року було проголошено існування держави Ізраїль. Єрусалим був її столицею. Тим не менш, протягом перших 19 років становлення незалежності Ізраїлю Єрусалим був розділений, і його східна частина, де розташована головна іудейська святиня, знаходилася під контролем Йорданії. В угоді про перемир'я Йорданія погодилася дозволити євреям

відвідувати свій сектор і вісімдесят три солдати загинули в єврейському секторі Західної стіни біля Храму (Стіна Плачу). Але ця угода не дотримувалася.

У 1967 р. напруження між Ізраїлем та його сусідами переросло в 6-денну війну. За два дні запеклих боїв Армія Оборони Ізраїлю захопила всі йорданські позиції в Єрусалимі і прилеглих до нього районах. Сто

тисячоліття воз'єднане місто знову стало неподільною столицею єврейської держави.

Одразу після захоплення сектора східного Єрусалиму були зроблені кроки для об'єднання двох частин міста.

Сьогодні Єрусалим швидко розвивається. У ньому здійснює

свою роботу Кнесет (парламент), тут розташовані офіційна резиденція президента країни, урядові міністерства та Головний рабинат. Між усіма політичними силами Ізраїлю існує угода з приводу того, що ні єврейська, ні суверенітет Єрусалиму не можуть бути предметом переговорів. Зараз не тільки євреям, але і християнським, і мусульманським меншинам забезпечений доступ до власних релігійних святинь.

В 2024 році День Єрусалима припадає на 5 червня.

ДЕНЬ СКОРБОТИ ТА ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Указом Президента України № 1245/2000 року від 17 листопада 2000 року день 22 червня був проголошений в країні як «День скорботи та вшанування пам'яті жертв війни в Україні».

Цей день заснований на згадку про початок Великої Вітчизняної війни, яка забрала життя десятки мільйонів людей.

Сумний перелік населених пунктів України, стертих з лиця землі гітлерівцями, включає понад 250 сіл.

Жертвами окупантів ставали не лише особи, причетні до руху Опору, але й ті, хто не становив ніякої потенційної загрози режиму — діти, жінки, люди похилого віку, хворі.

А окремим планом знищувалися пацієнти неврологічних диспансерів, тяжкохворі. Справжніми конвеєрами смерті стали «робітники», «трудова» табори, гетто та табори для військовополонених, яких в Україні налічувалося близько 230.

Під час війни Буковина, Бессарабія та Придністров'я перейшли під владу Румунського королівства. В Одесі після замаху 22 жовтня 1941 року, під час якого загинули 60 румунських і німецьких військовиків, румунським генералом Іоном Антонеску був відданий наказ за кожного вбитого солдата знищити 100 комуністів та за кожного вбитого офіцера — 200 комуністів.

Водночас із кожної єврейської родини було взято по одному заложнику. Усіх затриманих євреїв було доправлено в Дальник, де загалом було знищено не менше 18 000 євреїв. 17—25 жовтня 1941 року було розстріляно або

спалено живцем 25—34 тисяч одеського населення.

До середини грудня у Богданівці було зібрано близько 55 тис. євреїв (частина з них була не з Одеси). З 20 грудня 1941 року по 15 січня 1942 року всі вони були розстріляні командою «айнзатцгрупи» СС, румунськими солдатами, місцевими поліцаями та німцями-колоністами.

У січні 1942 року близько 35-40 тисяч євреїв, що залишилися в Одесі, було виселено в гетто, організованого 10 січня 1942 в районі Слобідка.

Виселені знаходилися там в умовах неймовірної скупченості, житла на всіх не вистачало, люди перебували взимку просто під небом, що призвело до масової смертності від переохолодження.

У гетто вони були зібрані лише для того, щоб вже з нього бути депортованими далі, в сільські концтабори.

З 12 січня по 20 лютого 1942 року 19 582 євреїв, що лишилися, депортували до Березівського району Одеської області. Їх перевозили в неопалюваних ешелонах, багато хто загинув в дорозі.

Румунська влада в грудні 1941 року зареєструвала 44 417 євреїв, у листопаді 1943 року в Одесі залишилося 60 євреїв.

Жахливою трагедією мільйонів жителів України стала їхня примусова депортація.

Всього з України до Німеччини та інші країни загарбники вивезли від 2,4 до 2,8 мільйона мирних громадян, що склало майже 80% усіх депортованих нацистами радянських людей.

Жителі України зі зброєю в руках зробили величезний внесок у розгром нацистської Німеччини.

Під час Великої Вітчизняної війни кожний п'ятий українець загинув. Але це далеко ще не остаточні дані.

Над їх уточненням у міру надходження нових матеріалів ще тривалий час працюватимуть вчені, громадські організації, військомати — усі ті, кому дорога пам'ять про кожну людину, яку забрала від нас війна.

СХОВИЩЕ ПАМ'ЯТІ ПРО КАТАСТРОФУ

В Україні відзначили День праведників народів світу — людей різних національностей, які з ризиком для власного життя рятували євреїв у період Другої світової війни. У нашій газеті протягом багатьох років публікувалися матеріали про Голокост та одеситів, які отримали звання Праведника народів світу. І майже в кожній статті згадувався Яд Вашем — ізраїльський державний національний меморіал Катастрофи та Героїзму.

У зв'язку з цим дуже актуальним стало інтерв'ю із завідувачим відділом архіву Яд Вашема, яке провів та запропонував редакції газети «Добра справа» головний редактор українського тижневика «Україна-Центр» Юхим Мармер. (—Ред.)

Нещодавно в Україні в четверте відзначили День праведників народів світу, під час різних заходів згадували тих, хто в період нацистської окупації рятував євреїв. Як завжди, цього дня звучала назва Яд Вашем — меморіалу Голокосту, який став ініціатором та рушієм увічнення пам'яті цих шляхетних та героїчних людей. Редакція «Україна-Центр» вирішила трохи докладніше розповісти про цей унікальний музейний комплекс і передала свої запитання завідувачому відділом архіву Яд Вашема Алексу Зенгіню.

—Алексе, давайте почнемо зі знайомства. Розкажіть, будь ласка, про себе та про те, як ви стали співробітником Яд Вашема?

— Приїхав до Ізраїлю у 1992 році з Казхану, де закінчив факультет філософії та політології (КазДУ, Алма-Ата), а потім 11 років викладав там же.

В Ізраїлі, в умовах масової алії, треба було влаштуватися. Почав, як і багато хто, з прибирання, так склалося, що

з прибирання саме в Яд Вашемі. Якоюсь у коридорі, який я мив, до мене підійшов молодик, майже моя копія — 193 см, 34 роки, окуляри, легка сутулість... Це був Яків Лозовик, який стажувався на посаду директора архіву Яд Вашем (потім він стане директором Держархіву Ізраїлю). Яків сказав, що швабра явно не в'яжеться з моєю зовнішністю, і, запитавши, чим я займався до алії, запропонував почати працювати в сховищі архіву, де я працюю вже більше 30 років.

— Що являє собою музейний комплекс Яд Вашем та яка його місія?

—Яд Вашем — державний національний меморіал Катастрофи та Героїзму. Усі цілі визначені в назві, найкраще це відображено в івритській назві Яд Вашем — пам'ять. Сьогодні, якщо перекладати буквально ці два слова, отримаємо РУКА та ІМ'Я, — виходить якась алюзія на табірний номер, витатуйований на

руці, який не можна забути.

—Чи багато людей відвідують Яд Вашем? Чи великий штат працівників?

—До ковіда комплекс відвідувало до мільйона людей на рік, за в і д в і д у в а н і с т ю він поступається лише Стіні Плачу.

На сьогодні в Яд Вашемі працюють трохи більше 700 співробітників, це великий меморіальний центр, що розкинувся на 18 гектарах, з

комплексом будівель, площ, парковок, парковою зоною.

Яд Вашем — протокольний заклад, який в обов'язковому порядку відвідується главами держав та міністрами закордонних справ. Усі військово-службовці за час служби відвідують меморіал, усі співробітники силових відомств, а також усі школярі за час навчання.

—Яка частина експозиції справляє найбільше враження на відвідувачів?

—Зазвичай найбільше враження справляє дитячий зал (на згадку про 1,5 мільйона дітей,

що загинули в Голокості).

Уявіть дзеркальний куб 15х15м без освітлення, і лише кілька свічок відбиваються в дзеркалах, створюючи ілюзію зоряного неба навколо з мерехтливими зірками. При цьому під жалобну музику зачитуються імена загиблих дітей.

— Скажіть, чи поповнюються фонди музею зараз, майже через 80 років після закінчення Другої світової війни, і чим саме?

— Фонди поповнюються регулярно. Досі існує проект зі збору свідчень жертв Голокосту, — щоправда, зі зрозумілих причин нових свідчень дедалі менше. Останнім часом запущено проект по роботі з «другим поколінням» (діти жертв Голокосту) — збір документів та спогадів, що залишилися від батьків. Не припиняється робота з пошуку документів у зарубіжних архівах, насамперед, у Німеччині та Австрії.

— Кажуть, найцікавіша частина будь-якого музею — це його запасники. Що являють собою «запаски» Яд Вашема?

—Треба розуміти, що є запасники музею — це артефакти (предмети побуту, одяг, картини, предмети культу, ювелірні вироби тощо), і є сховище архіву. Про архів — він радикально відрізняється від звичайних архівів, де значна частина документів зазвичай закрита. Ми — практично відкритий архів, і наша мета — максимально можливо забезпечити доступ всім охочим до наявних документів. Є й закриті документи, але це пов'язано із питаннями права на використання.

Через обмеженість площ виставки в музеї, 90% АРТЕФАКТІВ перебувають у сховищі. Мені особисто цікаві картини.

— 14 травня в Україні відзначили День праведників народів світу. На жаль, останній Праведник світу у нашій області Володимир Чорновіл залишив нас на 102 році життя. Мабуть, через подібні причини список праведників більше не поповнюється?

—Список праведників досі поповнюється. Сьогодні переважно за рахунок звернення дітей

як врятованих, так і рятівників.

— І останнє запитання. Чи багато в Яд Вашемі інформації та експонатів, які мають відношення до Кропивницького-Кіровоградського та Кіровоградської області?

— Насамперед, є

матеріали НДК (Надзвичайна державна комісія зі встановлення та розслідування злочинів німецько-фашистських загарбників та їхніх спільників та заподіяної ними шкоди громадянам, колгоспам, громадським організаціям, державним підприємствам та установам СРСР. — Ред.) у вашій області, є свідчення людей, які мешкали в Кіровоградській області, є матеріали з Німеччини.

Розпитував Юхим Мармер

ПРОТИСТОЯННЯ РАКОВИМ ПУХЛИНАМ

Знайти спосіб протистояння будь-яким видам ракових пухлин змогла група вчених інституту Вейцмана в Реховоті (керівник групи — професор Лея Айзенбах).

Найавторитетніший у світі медичний журнал Science вже назвав їх відкриття революцією у боротьбі проти раку, порівнянної хіба що з відкриттям хіміотерапії. На думку редакції журналу, ця революція спричинить глобальні зміни у світовій фармакологічній промисловості. Одна із європейських фірм вже готова викласти за відкриття ізраїльтян 540 млн. доларів.

Здається, кожен із нас хоч раз у житті читав чи чув історію чудового лікування від раку за допомогою самонавіювання, спеціальних дієт, медитації та інших подібних методів. Конвенційна медицина протягом десятиліть відносила всі ці випадки до розряду пустих вигадок і вперто продовжувала шукати ліки від раку. І, треба помітити, досить процвітала: в останні роки з'явилося безліч препаратів, які якщо не виліковують від раку, то уповільнюють його розвиток та полегшують життя хворим. Та й хірургія зробила відчутний крок вперед...

Однак відкриття ізраїльських вчених доводить, що випадки чудового лікування від раку без ліків не слід огульно відносити до

шарлатанства, медичних помилок тощо. Справа в тому, що наша імунна система дійсно цілком здатна боротися з раковими клітинами та знищувати їх. Щоправда, ця здатність значною мірою пов'язана з індивідуальними властивостями організму та зменшується з віком. Але якби наш організм не мав можливості знищувати ракові клітини, які проникають у нього тим чи іншим шляхом, все людство помирало б від раку.

Виходячи з цього, група професора Леї Айзенбах вирішила змінити звичний спосіб мислення та замість пошуків нових ліків від раку запитала, чому на певному етапі імунна система організму виявляється не в змозі з ним боротися. Ось тут і з'ясувалося, що різні види ракових клітин подібні до одного: вони мають здатність або руйнувати ланцюжок передачі нашої інформації імунної системи, залишаючись до певного етапу хвороби невидимими, або маскуються під нормальні здорові клітини. Коли це стало ясно, реховотські вчені розробили групу нових білків, які допомагають імунній системі не лише впізнавати ворожі клітини, що з'явилися в організмі, але і знищувати їх.

Пояснювати весь біохімічний механізм дії нових білків непосвяченій людині важко,

але професор Айзенбах користується для цього чудовим побутовим прикладом.

Уявіть собі, каже вона, що в якесь місто прибула банда відомих грабіжників. Всі документи у них у порядку, вони добре маскуються під нормальних законослухняних громадян, так що поліція не має жодного формального приводу для їх арешту і відправки за ґрати. Більше того, поліцейські не можуть розпізнати цих бандитів у натовпі.

Але тут у місті з'являються приватні детективи, які проводять власне розслідування, встановлюють особи бандитів і передають інформацію про них поліції. Тепер поліцейські можуть почати діяти.

Створені ізраїльськими вченими білки виступають у ролі тих самих приватних детективів, які вказують захисній системі нашого організму на вбивць, що проникли в неї, після чого та успішно ліквідує їх власними силами.

Як зазначається, нові препарати вже пройшли цілу низку успішних перевірок, у тому числі і на людях, але щоб широко впроваджувати їх у медичну практику повинно пройти ще щонайменше п'ять-шість років. І це ще без урахування того опору, який робитимуть їх входженню на ринок

фармацевтичні компанії, що спеціалізуються на виготовленні препаратів від раку.

Насправді значення відкриття ізраїльських учених значно ширше, ніж представляється на перший погляд. Адже якщо найголовніше полягає в тому, щоб допомогти нашій імунній системі впізнавати ракові клітини, це означає, що білки-«детективи» можна ввести в організм заздалегідь, і тоді вони допоможуть розпізнати ракові клітини на ранній стадії їх появи в організмі.

Простіше кажучи, це відкриття дозволяє реалізувати найзаповітнішу мрію медиків — створення щеплення від раку. Щоправда, слід пам'ятати, що формально називати це щепленням не можна, так як у ньому інший, прямо протилежний механізм дії, ніж в інших видів щеплень, що полягають у тому, щоб вводити в організм ослаблені віруси того чи іншого захворювання.

До того ж, професор Айзенбах не виключає, що таке «щеплення» буде мати тимчасове обмеження дії, і іноді його доведеться повторювати.

Як би там не було, ізраїльські біохіміки зробили воістину видатне відкриття, яке цілком тягне на Нобелівську премію. І є підстави думати, що рано чи пізно вони її отримають.

Петро Люкiмсон

УВАГА !

Діє

«Гаряча лінія»

ТЕЛЕФОНИ

“ГАРЯЧОЇ

ЛІНІЇ”

Шановні клієнти Благодійної Фундації «Хесед Шаарей Ціон»!

У такий непростий час ми розширили роботу «Гарячої лінії» (Call Center), яка працює з 3 квітня 2020 р. Вона створена для тих, хто самотній.

Якщо ви зіткнулися з проблемами, які виникли під час карантину, і поряд немає нікого, хто міг би вам допомогти, звертайтеся до співробітників та волонтерів Хеседи, які обслуговують «Гарячу лінію».

Вони намагатимуться надати вам допомогу.

Ви можете звертатися з будь-яких гострих питань за номерами телефонів, які наведені поруч, з 10.00 до 15.00 у робочі дні:

З мобільного:

0948634720
0948634710
0948634740
0948634770
0948634780
0948634810
0948634760
0948634790

З міського:

7934720
7934710
7934740
7934770
7934780
7934810
7934760
7934790

Не винятком є телефонний зв'язок з вашим куратором, але просимо поставитися з розумінням до переважності співробітників БФ «Хесед Шаарей Ціон».

Ми завжди раді допомогти вам!
Бережіть себе!
Будьте здорові!
З повагою,

Діана Боровик

Н О В И Н И

З

І З Р А Ї Л Ю

Система охорони здоров'я Ізраїлю зайняла десяте місце у світі. Лідером списку є Тайвань, за ним йдуть Південна Корея та Австралія. Швейцарія – на 12-му місці, США – на 15-му.

За останні два місяці на території сектора Гази було атаковано близько 270 цілей, зокрема понад 20 ракетних установок, призначених для обстрілів території Ізраїлю. Вони були навмисно розташовані поряд із цивільним населенням, у тому числі табором біженців.

У Єрусалимі відбулися зустрічі держсекретаря США Ентоні Блінкена та головою МЗС Німеччини Анналеною Бербок із прем'єр-міністром Ізраїлю Беньяміном Нетаньягу.

Прем'єр-міністр Беньямін Нетаньягу заявив, що Ізраїль не погодиться на вимоги ХАМАС про завершення військової операції, що означає капітуляцію, і продовжуватиме боротися аж до виконання її цілей.

Сполучені Штати вперше з моменту нападу ХАМАС у жовтні 2023 р. призупинили постачання зброї до Ізраїлю через розбіжності щодо подальших бойових дій у Секторі Газа, зокрема операції в місті Рафіах.

ЦАХАЛ продовжує наземну операцію у Газі. Взято під контроль Рафіах та «Філадельфійський коридор» з метою військового тиску на Хамас та звільнення заручників.

Ревіталь Валлах, 19-річна студентка із Техніону, перемогла на Всесвітній Олімпіаді з фізики. Вона стала найкращою з 370 найталановитіших молодих людей, що з'їхалися з 74 країн, і увійшла в топ найперспективніших молодих вчених світу. Премію Ізраїлю за 2024 рік у галузі математичних досліджень, інформатики та комп'ютерної інженерії отримав професор Віталій Мільман, який народився 1939 р. в Одесі.

Франція та Бельгія висловили підтримку головному прокурору Міжнародного кримінального суду в Гаазі Каріму Хану та його рішенням домагатися видачі ордерів на арешт прем'єр-міністра Беньяміна Нетаньягу, міністра оборони Йоава Галанта та лідерів ХАМАСу.

Прем'єр-міністр Беньямін Нетаньягу назвав заклик прокурора МКС про видачу ордерів на свій арешт «моральною образою історичного масштабу».

Уряд Норвегії визнав державність Палестини. Аналогічне рішення швидше за все ухвалить Ірландія та Іспанія, повідомили глави урядів країн Саймон Гарріс та Педро Санчес. У відповідь міністр закордонних справ Ізраїлю Ізраель Кац відкликав послів із Норвегії та Іспанії.

Дональд Трамп заявив про відмову від ідеї створення двох держав як вирішення ізраїльсько-палестинського конфлікту.

ХАМАС вперше за чотири місяці обстріляв із Гази центр Ізраїлю.

Всеукраїнський проект JewsCool online

Шановні батьки – клієнти БФ «Хесед Шаарей Ціон»!

Представляємо новий **Всеукраїнський проект JewsCool online для дітей віком 6-17 років**.

Проект допоможе зручно, не виходячи з дому, опанувати знання з таких предметів:

**математика,
українська мова,
англійська мова,
іврит, програмування,
єврейська ігротека,**

наукова лабораторія та емоційний інтелект.

Щоб підключитись до проекту, потрібні телефон, інтернет та бажання вчитись.

Навчання-безкоштовне.

Дуже чекаємо на ваших діточок!

**Запис на участь у проекті за телефоном:
067-153-53-253.**

**Спеціаліст з реалізації дитячого освітнього проекту JewsCool online
Маріанна Шишкіна**

ПРИТЧИ

Камінь

Молодий хлопець їхав на новому «Ягуарі» в чудовому настрої, співаючи якусь мелодію. І раптом побачив дітей на дорозі. Після того, як він, обережно об'їхавши їх, зібрався знову набрати швидкість, раптом почув, як об машину щось ударилось. Молодий чоловік зупинив машину, вийшов з неї і, схопивши одного з хлопчаків за комір, почав його трясти з криком:

— Паршивець! Якого біса ти кинув у мою машину камінь?!

— Пробачте мені, — відповів хлопчик. — Справа в тому, що мій брат інвалід, він вивалився з коляски, але я не можу підняти його, він занадто важкий для мене. Вже кілька

годин ми шукаємо допомоги, але жодна машина не зупинилася. Скоро стемніє. А мій безпорадний брат сидить на дорозі. У мене не було іншого виходу, окрім як кинути камінь, інакше б ви теж не зупинилися.

Молодий чоловік допоміг посадити інваліда в крісло, намагавшись стримати сльози і придушити ком, що підступив до горла. Потім він пішов до машини і побачив невелику вмятину на дверях.

Він їздив ще багато років на цій машині, і завжди відмовлявся ліквідувати цю вмятину, бо вона щоразу йому нагадувала про те, що якщо ти проігноруєш шепіт, то в тебе полетить камінь, який може вразити твоє серце.

ПОРАДИ

ГОСПОДАРЦІ

Використання кавової гущі

Закінчення. Початок у № 211

8. За допомогою кавової гущі можна робити масаж шкіри голови. Це зміцнює коріння волосся, попереджає їх випадання і сприяє зростанню. Процедура потрібно проводити перед миттям голови, акуратно втираючи гущу у зволожену водою шкіру. Через 10-15 хвилин маску можна буде змити. Однак таку маску не рекомендується робити блондинкам, оскільки кава є натуральним барвником і може надати волоссю темного відтінку.

9. Кавова гуща — один з барвників для темного волосся — як натурального, так і фарбованого. Колір у першому випадку стає більш насиченим і глибоким, а в другому — зберігає відтінок пігменту, який використовувався при фарбуванні. Кавову гущу можна додавати у хну. Це надає волоссю більш темний, мідний відтінок, який виглядає краще, ніж рудий. Для закріплення кольору треба додавати гущу в кондиціонер для волосся, наносити його на всю довжину і залишати під шапочкою на 15-20 хвилин. Після цього волосся необхідно ретельно промити.

10. За допомогою кавової гущі можна зістарити папір, потримавши його там кілька хвилин, а потім висушити. З гущі можна зробити натуральний барвник для тканини, проваривши її там півгодини. Текстиль краще попередньо замочувати у воді і наприкінці не віджимати, щоб він фарбувався рівномірно. У підсумку, колір залежатиме від концентрації розчину — чим вона більша, тим більш насиченим буде відтінок.

11. Барвні властивості кави можуть стати в нагоді при маскуванні подряпин і потертостей на темних дерев'яних меблях. Для цього потрібно приготувати насичений розчин із провареної гущі, занурити в нього ватний диск і втирати натуральний барвник у подряпину, поки вона не стане зовсім непомітною.

12. Кавова гуща відмінно підійде у ролі натурального скрабу. До неї потрібно додати трохи оливкової олії, яка добре живить і зволожує шкіру. Крім того, олія зробить консистенцію скрабу більш ніжною і м'якою, не погіршивши його властивостей. Кавовий скраб також рекомендується використати перед походом на пляж або в солярій, завдяки йому засмага лягає рівномірніше.

13. З гущі можна зробити поживну маску для обличчя, якщо додати до двох столових ложок гущі дві ложки какао, одну ложку меду і три столові ложки молока або йогурту. Отриману масу потрібно нанести на обличчя, акуратно масажуючи шкіру, і залишити на 15-20 хвилин, поки суміш засохне. Кавова маска звужує пори, зменшує почервоніння обличчя та видаляє зі шкіри зайвий жир, роблячи її матовою та пружною. Крім того, кава прибирає набряки і припухлість під очима, а мед та молоко добре зволожують шкіру.

14. Маска з гущею замінить дорогий косметичний ліфтинг у салоні краси. Для її приготування треба змішати чверть склянки кавової гущі з одним яєчним білком і нанести масажними рухами отриману масу на обличчя. Після того, як маска висохне, можна її змити.

ОДЕСИТИ — ВИНАХІДНИК ПЕРШИХ АНТИБІОТИКІВ

Віра Шаховцева

В одному фантастичному оповіданні йшлося про те, що марсіанин, який підхопив кілька небезпечних земних захворювань, легко вилікувався, застосувавши метод, який називається "нацькуванням мікробів". Після проковтнутої ним марсіанської пігулки мікроби почали їсти одне одного. Автору навіть не спало на думку, що придуманий ним спосіб лікування марсіанину не такий вже й фантастичний. Мало того, "нацькування мікробів" — це серйозна наукова проблема. "Чому б, замість того щоб шукати мікроорганізми, яких природа зробила ворогами, не спробувати зробити ворогами різні види мікробів штучно, у стінах лабораторії?" — вирішив одного разу одесит.

Одесити вже звикли до того, що всі чи майже всі великі відкриття так чи інакше пов'язані з Одесою. "От і ще одне", — скажете ви ... Але що поробиш, якщо є всі підстави вважати, що таке "нацькування" вперше застосував саме наш земляк — Ігнатій Горацієвич Шиллер.

Як вченому вдалося зробити ворогами різні види мікробів, які зазвичай мирно співіснують у природі? Відповідь нескладна: потрібно просто добре знати їхні умови життя. А потім, провокуючи "мирні" мікроби, домагатися ворожнечі між ними. Шиллер втілює цю фантазію у життя.

Незадовго до святкування чергового Дня народження Одеси московський журналіст, одесит за народженням, Марк Поповський отримав із рідного міста кілька листів, у яких йому повідомили, що одна з цілей святкування полягає в тому, щоб відновити в пам'яті сучасників імена одеситів, які виявили себе в науках, суспільному та культурному житті. Автори листів просили Поповського допомогти їм згадати такі забуті імена. Відгукуючись на це прохання, опрацювавши безліч джерел, Поповський повідомив одеситам маловідоме, але сенсаційне.

Він повідомив, що антибіотики — гордість науки ХХ століття, — відкрив і першим виділив одесит. Але кожна більш-менш освічена людина знає, що антибіотики відкриті англійцем Флемінгом в 1928 році. Але якщо копнути глибше, то виявиться, що першою людиною, яка дійсно відкрила еру антибіотиків, був такий одесит Шиллер.

Відомий мікробіолог Г.П.Калина написав Поповському, що в Одесі живе асистент знаменитого біолога Мечникова на прізвище Шиллер, який розробив метод отримання з мікробів речовин, які вбивають інших мікробів, у тому числі збудників інфекційних хвороб. Поповського, який публікував на сторінках "Літературної газети", "Известий" та журналу "Знання — сила" нариси про видатних медиків та біологів, цей лист змусив негайно вирушити до Одеси.

В Одесі, однак, з'ясувалося, що ні в університеті, ні в науково-дослідних інститутах про професора Шиллера не чули. Отримавши в довідковому бюро домашню адресу, Поповський поїхав до нього додому. Ось як він описав зустріч із вченим: «Шиллер виявився дуже милим доброзичливим дідком. Невисокий, неабияк зігнутий роками (йому 1950-го перевалило за 70), він, проте, зберіг чудову пам'ять і теплий одеський гумор. Розмовляти з ним було справжнім задоволенням. Дружба з Шиллером, що зародилася під час нашого першого побачення, тривала до смерті вченого».

Ігнатій Горацієвич народився у 1879 р. в єврейській сім'ї, його предки переселилися до Одеси з Австрії. Шиллер здобув освіту у Швейцарії. Захопився біологією. У

Цюрихському університеті у 28 років отримав ступінь доктора біології. У 1910 р. молодий одесит приїхав до Парижа, де був тепло прийнятий І.І.Мечниковим. Як відомо, Мечников 12 років був професором Одеського Новоросійського університету, створив тут першу в Росії і другу в світі бактеріологічну Станцію по боротьбі з інфекційними хворобами.

У 1887р. Мечников переїхав до Парижу та наступні 30 років очолював лабораторію у знаменитому Пастерівському інституті. "Моя лабораторія, — говорив він, — відкрита для всіх російських учених, які бажають працювати і вміють працювати. Тут вони — у себе". У лабораторії Мечникова протягом наступних 5 років Шиллер зробив ті чудові відкриття, які дозволяють нам сьогодні назвати його засновником ери антибіотиків.

На той час Мечников був захоплений ідеєю продовження життя. Він вважав, що людина є жертвою постійного отруєння гнильними бактеріями, що живуть у нашому кишківнику. Мечников шукав чим і як витіснити їх. Вчений помітив, що молочнокисла паличка, яка перетворює молоко на кисле, в експерименті витісняє дикую бактеріальну флору. Виникла ідея — споживати кисле молоко, і тим самим подовжити своє життя. Але незабаром з'ясувалося, що хоч би скільки ми не ковтали квашене молоко, мети досягти не вдається — дика флора поза експериментом у кишківнику не гине.

Шиллер взявся вирішити це завдання. Він зробив сотні дослідів і з'ясував, що якщо давати піддослідним тваринам молочний цукор, то молочнокислі палички, підтримані своєю улюбленою їжею, витісняють гнильні бактерії. Мечников був у захваті від свого помічника і написав про це статтю у всевітньо відомі "Анали Пастерівського інституту".

На жаль, у боротьбі зі старістю цей успіх не приніс нічого нового. Старість, як це встановили пізніше — значно складніше, комплексне явище, і здолати її за допомогою кислого молока неможливо. Але експерименти талановитого учня виявилися цінними самі по собі. Шиллер встановив важливу закономірність: бактерії схильні до антагонізму, і це можна використовувати. Явище мікробного антагонізму вперше описав Луї Пастер. Заслуга Шиллера полягає в тому, що він відкрив спосіб, як можна ШТУЧНО викликати цей антагонізм, та як його використовувати. Це він назвав «насилницьким», пізніше — «спрямованим» антагонізмом мікробів.

У 1914 році Шиллер опублікував в одному з бактеріологічних журналів Європи статтю про своє відкриття, за допомогою якого стало можливим отримувати нові чудові ліки — лізини — засіб проти будь-яких інфекцій. Ці шиллерівські лізини були першими антибіотиками. Ішов 1914 рік, а ми пам'ятаємо, що Флемінг описав своє відкриття лише в 1929 р. Доля відкриття Шиллера склалася трагічно. У 1914-15 рр., у розпал Першої світової війни, ніхто із західних вчених не звернув уваги на його статтю. Почасті винний і сам Шиллер. Після появи його статті про лізини до нього в Парижі зайшов відомий англійський комерсант. "Ви пишете, що ваш препарат допомагає при

різних хворобах. Відмінно! Я вкладаю в справу свою заповзятливість, ви — своє відкриття". Інтелігент Шиллер відповів: "Я не гендляр. Моя батьківщина отримає мій препарат безкоштовно. Лізини не можуть бути перетворені на засіб чиєсь наживи...". Відсутність у автора практицизму призвела до того, що це відкриття своєчасно не перейшло з лабораторії до клініки, з наукової сфери — до практичної.

У 1915 р. Шиллер повернувся до Одеси. Як бактеріолог Шиллер довгий час керував санітарно-епідемічними загонами на Західному фронті, боровся із холерою у Вознесенську, відновлював епідеміологічну службу одеського водогону.

Повернутися до науки вченому вдалося лише у 20-х роках, коли його запросив до своєї лабораторії відомий український мікробіолог, згодом президент Академії наук України Д.К.Заболотний.

І. Шиллер

У 1923р. журнал "Лікарська справа" опублікував статтю Шиллера про «насилницький» антагонізм і теорію та практику отримання лізинів-антибіотиків. До Заходу наукові вісті з радянської Росії в цей час доходили слабо, а в 30-х, під час сталінської політики загальної таємності, публікувати щось у світовій науковій пресі стало для наших вчених зовсім неможливо.

Щоправда, про його роботи таки дещо писали, зокрема, академіки Д.К.Заболотний, М.Ф.Гамалея, В.П.Філатов. Дерматологи Одеси підтвердили, що лізини прискорюють лікування фурункульозу та гідраденіту. Український інститут стоматології створив на основі принципу, розробленого Шиллером, препарат Сальвін. Ватка, змочена сальвіном, швидко знищувала стафілококів та стрептококів в отворі ураженого зуба.

У лабораторії Одеси навіть вдалося отримати лізини, які успішно розправлялися з туберкульозною паличкою, але далі справа не пішла. В одеських лабораторіях тих років не було спеціальної техніки для очищення лізинів та початку їхнього масового виробництва.

Велика радянська енциклопедія у статті про антагонізм мікробів жодним словом не згадала про роботи одеського вченого. Медична енциклопедія хоч і згадала роботи Шиллера, але чомусь оголосила нашого співвітчизника німцем.

На той час, коли Поповський зустрівся з Ігнатієм Горацієвичем, його вже звільнили з усіх лабораторій. Рукопис його книги "Направлений антагонізм мікробів" лежав нерухомо на полиці. За радянськими поняттями Шиллер не був ученим: він не був навіть кандидатом наук. Помічник Нобелівського лауреата Іллі Мечникова, автор 65 опублікованих наукових робіт залишався людиною без наукового ступеня: радянська влада іноземні вчені ступені не визнавала! Двічі Вчена рада Одеського інституту туберкульозу зверталася до Вищої атестаційної комісії (ВАК) з проханням присвоїти Шиллеру вчений ступінь доктора без захисту дисертації — за сукупністю його заслуг. З Москви незмінно надходила відповідь, у якій доктору Цюрихського університету було відмовлено в цьому. 70-річному вченому, пропонували скласти попередні іспити за програмою кандидатського мінімуму" (?).

Марк Поповський звернувся до академіка Скрябіна — засновника

вітчизняної гельмінтологічної науки і попросив поклопотатися про Шиллера у "вищих інстанціях". Скрябіну вдалося дозвонитися до міністра охорони здоров'я СРСР М.Д.Ковригіної. Вона про Шиллера ніколи не чула, та й подібне прізвище у 50-ті роки звучало для чиновницького вуха відразливо. Вислухавши академіка, міністр відповіла: "У нас у Радянському Союзі і так достатньо докторів наук".

Атмосферу забуття вдалося дещо розсіяти, коли в "Літературній газеті" та в журналі "Знання — сила" з'явилися нариси Поповського про Шиллера. У 1952 р. йому як кореспонденту московської преси, вдалося переконати київських видавців випустити книгу Шиллера "Направлений антагонізм мікробів". Шиллера знову запросили до лабораторії і навіть дали співробітників. 80-річний учений зайнявся проблемою раку, яка цікавила його ще з молодості.

І, нарешті, в 1969 р. в офіційному радянському виданні "Вища школа" вийшов підручник для студентів університетів та медінститутів — "Основи вчення про антибіотики". У ньому автор підручника, професор Н.С. Єгоров написав: "Професор Шиллер показав, що лізини, що виходять при «насилницькому» антагонізмі... за функцією вбивати живі клітини мікроорганізмів іншого виду... по суті є антибіотичними речовинами". Так на 90-му році життя Ігнатій Горацієвич Шиллер отримав остаточне визнання заслуг перед світовою наукою.

Восени 1971 р. М.Поповський приїхав до Одеси, але Шиллера живим вже не застав, той помер кілька днів тому. В останній шлях вченого проводжали тільки п'ятеро людей — ті, хто колись з ним працював. Поповський зустрівся з заступником головного редактора місцевої газети, просив опублікувати в газеті некролог. Редактор прізвище Шиллер чув уперше. Відповів, що некрологи узгоджуються в обкомі партії, на це піде близько 2 тижнів. А кому він тоді буде потрібний?

Шиллер домігся того, що тепер можна було змінити поведінку будь-якого виду мікробів, «нацькувати» їх один на одного, і таким чином отримати антибіотики — лізини. Деяким дослідникам вдалося навіть "нацькувати" нешкідливих мікробів на клітини ракових пухлин. В одному з пізніх експериментів, за допомогою лізинів, отриманих від картопляної палички, було виліковано 29 щурів із 35, заражених раком. Щоправда, говорити про використання бактеріальних лізинів для лікування ракових захворювань людини ще зарано.

Ось уривок зі спогадів заслуженого лікаря України Л.Г.Авербуха: «Я побачив його, коли йому було вже під 80. Це була невелика, худенька, непомітна людина, рідковолоса і тихоголоса, яка постійно носила старенький, але дуже охайний костюм. Головною його рисою була скромність істинного інтелігента, яка була ні позою, ні позицією, а його сутністю».

Сьогодні вчені справедливо називають Шиллера "нобелівським лауреатом, що не відбувся". Хочеться сподіватися, що Одеса не забуде свого уродженця Ігнатія Горацієвича Шиллера. І нехай наша сьогоднішня розповідь про нього буде даниною пам'яті про талановитого вченого і чудово скромну людину, чиє відкриття допомогло врятувати життя мільйонам людей.

ВОЛОНТЕРСЬКА ВІТАЛЬНЯ

Проект “Крила доброти”

Рубрику веде Віра Шаховцева

ЛЮДИ “ЗОЛОТОГО ВІКУ”

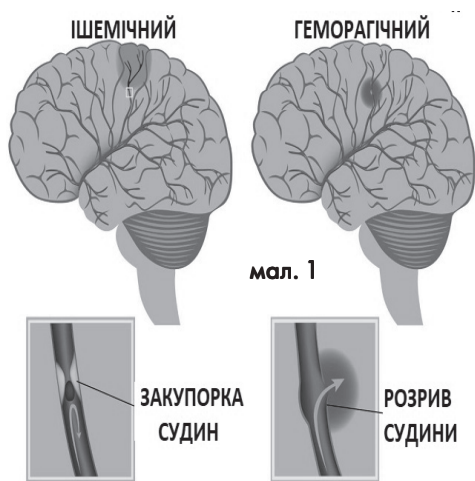
Як уникнути інсульту сьогодні

Інсульт – це катастрофа судин головного мозку. Чому катастрофа і аж ніяк не менше? Коли у нас трапляються порізи, переломи, якби вони нас не турбували, через деякий час починаються процеси загоєння та відновлення. Інша річ – наш мозок. Він займає лише 2% від загальної маси тіла. Але, як кажуть, «малий золотник, та дорогий». У мозку спочатку перебувають 80-95 млрд. нейронів. З першим зітханням дитини клітини починають відмирати. Функції загублених клітин беруть на себе інші. Людині цієї кількості клітин вистачає не тільки на розумне життя, а й на можливі видатні відкриття. Але коли гине ділянка мозку більшого чи меншого розміру, інакше, ніж катастрофою, це не назвеш.

Чому ж раптом гине велика кількість клітин? Їхне харчування – кисень. Без їжі людина може прожити близько місяця. Без сну – 5-8 днів. Без води – 3-5 днів. А без кисню мозок дієздатний лише 4 хвилини. Він може прожити ще кілька хвилин, але зміни, що відбулися в ньому, будуть незворотні і людина буде приречена на «рослинне» існування. Тому, якщо мозок не отримував кисень понад 4 хвилини, медики припиняють реанімацію.

Чому ж кисень перестає надходити в мозок? Проведемо аналогію із трубою. Чому вона перестає пропускати воду? 1. Засмічено отвір; 2. Пошкоджена сама труба. Також із судинами: вони можуть бути перекриті тромбом або луснути через крихкість стінок, або з іншої причини. Але на відміну від труби, яку можна прочистити або замінити, з судинами цього не зможеш.

Від того, **що** з судиною відбувається, **де** це відбувається і **в якому обсязі**, залежить ступінь пошкодження.

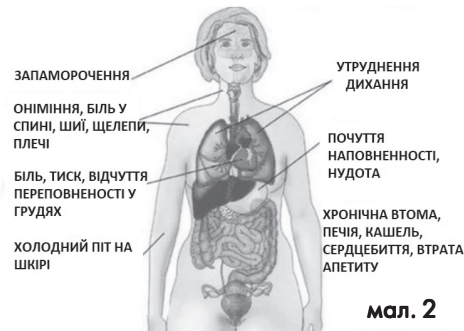
мал. 1

Початок у № 196 поширеними причинами геморагічного інсульту є високий кров'яний тиск та аневризма головного мозку. Шансів на виживання та на реабілітацію після такого інсульту набагато менше. 90% випадків геморагічного інсульту закінчується летальним кінцем. Якщо луснула невелика судина, невелика ділянка мозку не отримає харчування і є надія, що крововилив досить швидко припиниться. Якщо луснула велика судина – крововилив великий. Людина може загинути, якщо її не прооперувати. Якщо крововилив невеликий і допомогу надано швидко і фахово, життя може бути врятовано і небезпечні наслідки інсульту зменшені. Для геморагічного інсульту варіанти лікування включають операцію відновлення розриву кровоносної судини та ліки для контролю кровотечі та зниження ризику ускладнень.

Ішемічний інсульт відбувається, коли згусток крові/тромб блокує артерію, яка постачає кров у мозок. Потік може утворюватися в кровоносних судинах мозку або переміститися з інших частин тіла, таких як артерії серця або ший. При ішемічному інсульті рідко виникає сильний біль голови і не буває втрати свідомості.

Найбільш поширеною причиною ішемічного інсульту є атеросклероз, який є нарощуванням жирних відкладень (бляшок) у стінках кровоносних судин. При ішемічному інсульті лікування полягає у призначенні ліків для розчинення згустку крові, що викликало інсульт, та механічної тромбектомії.

Транзиторна ішемічна атака (ТІА), яку у народі називають мікроінсульт, це ще один вид інсульту. Це мініудар, який відбувається, коли кровотік у мозок тимчасово переривається і симптоми часто зникають протягом кількох хвилин чи годин. У людини може на кілька хвилин з'явитися оніміння або незручність у руці, псується головні симптоми мікроінсульту

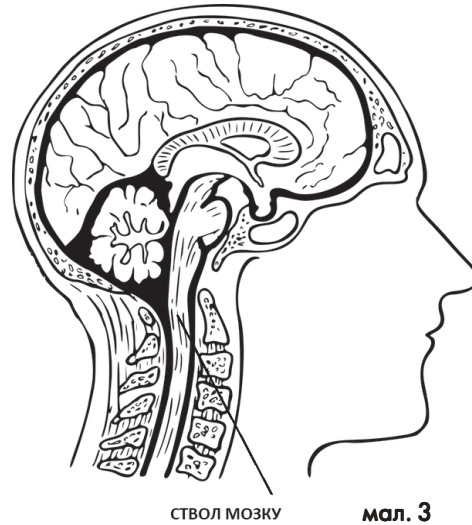

мал. 2

мова, виникає запаморочення, після чого симптоми проходять безслідно, через добу людина вважає, що вона цілком здорова, що найстрашнішого вдалося уникнути і можна заспокоїтися (мал. 2).

Це найпоширеніша і груба помилка, оскільки напади повторюватимуться. Після кожного нападу в організмі щось відмирає. Мікроінсульт вважається провісником майбутньої судинної катастрофи. Такий стан вимагає найретельнішого та найшвидшого обстеження, оскільки компенсаторні можливості організму практично вичерпалися. У переважній більшості випадків лікарям вдається призупинити перебіг хвороби, але тільки якщо лікування розпочато вчасно.

Де може статися катастрофа? Якщо ураження відбулося в стовбурі головного

ствол мозку мал. 3

мозку (мал. 3), людина гине практично відразу, через 2-5 хвилин, оскільки перекривається велика кількість життєво важливих функцій, у тому числі тих, що регулюють дихання, кров'яний тиск, роботу серця, нирок, температуру тіла. Чим ближче до спини стався інсульт – то менше шансів на реабілітацію. Якщо перешкода виникла на рівні входу до півкулі – відключається половина мозку. При пошкодженні правої половини мозку – віднімається ліва половина тіла і навпаки.

Перешкода закупорює якусь ділянку мозку – відмиряють функції, за які відповідала ця ділянка (пам'ять, мова, ковтання, рух). Як правило, в домінуючій частині знаходяться розумові та мовні центри. Тобто, якщо людина праворука, ці центри знаходяться у неї у лівій півкулі. Якщо ліворука – у правій.

Якщо обширний інсульт торкнувся обох півкуль мозку, це призводить до повного паралічу.

Як правило, розвиток інсульту відбувається різко і раптово, при цьому мозок ушкоджується вже за кілька хвилин. У цьому випадку йдеться про завершений інсульт. У поодиноких випадках загальний стан людини погіршується поступово – протягом кількох годин чи днів у процесі збільшення ураженої тканини мозку. Хвороба може призупинитись ненадовго: область ураженої тканини перестає розширюватися на деякий час.

І при ішемічному та при геморагічному інсульті стани важкі та несуть пряму загрозу не тільки здоров'ю, а й життю людини.

«Інсульт» – у перекладі «стрибок», перехід із одного стану до іншого. Інсульт іноді називають ударом. Насправді він триває від кількох секунд до кількох хвилин. Але чи такий він раптовий, чи його можна перехопити, як хороший воротар ловить або відбиває м'яч, що вже летить, здавалося б, у самі ворота?

На щастя організм іноді попереджає свого господаря і оточуючих про катастрофу, що насувається. Але яка це трагедія, коли, озирнувшись назад, люди згадують, що справді були провісники біди: організм кричав, благав про допомогу, а його не чули і не розуміли. Адже якби поряд була грамотна людина, вона могла б врятувати життя своїм рідним і близьким або набагато полегшила б наслідки інсульту. Бо майже в кожному випадку обов'язково було щось, що передувало самому інсульту, і це треба було вміти розпізнати.

Далі буде

Новини світу, України, Одеси

Експорт сільгосппродукції із чорноморських портів досяг довоєнного рівня.

Дальнобійні БпЛА, які виробляють лише кілька десятків робітників в ангарі на заході України, мають радіус дії понад 800 км і призначені для ударів по далеко розташованій російській території.

Росіяни обстрілами пошкодили половину енергетичної системи України.

СБУ викрила мережу агентів ФСБ РФ, яка готувала вбивство президента України, а також голову СБУ Василя Малюка та голову ГУР Кирила Буданова. Вбивати їх планували так само, як і Дудаєва – ракетним ударом за наявності точних координат місця перебування. Крім того, у затриманих було вилучено завезені ними до Києва дрони.

Президент Володимир Зеленський звільнив экс-головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного з військової служби та призначив його послом України у Великій Британії.

Вантажооборот морських портів України за січень-квітень цього року склав 37,7 млн тонн проти 22 млн тонн за такий же період у 2023 р. Тільки за квітень 2024-го портовими операторами в морських портах України оброблено 9 млн 912 тисяч тонн вантажів, з яких 6,3 млн тонн – зернові, що майже вдвічі перевищує показник аналогічного періоду 2023 року.

З початку повномасштабного вторгнення з російського полону вдалося звільнити 3135 осіб, третина з них була зареєстрована як зниклі безвісти.

З початку повномасштабного вторгнення Росії Україна отримала допомогу на понад 85 мільярдів доларів, у тому числі від США – на 50 мільярдів.

З нагоди Дня пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні в Одесі 8 травня відбулася церемонія покладання квітів до пам'ятника Невідомому матросу на Алеї Слави у парку ім. Шевченка. У ній взяли участь представники керівництва міста та області, ветеранської громади, духовенства.

В Одесі проживають 33 учасники бойових дій у Вітчизняній війні, всім їм більше ніж 95 років. Лише один із них брав участь у звільненні Одеси.

Боксер з Одещини Василь Ломаченко повернув собі звання чемпіона світу у легкій вазі.

До Одеси прибув низькопідлоговий трамвай української компанії «Татра-Південь». Довжина вагону 26 м, він може перевозити до 300 пасажирів, місць для сидіння – 71.

14 травня в Одесі відзначили День пам'яті українців, які рятували євреїв під час Другої світової війни.

В Одесі мешкає більш ніж 33 тисячі «Дітей війни» – тих, хто народився до 1 вересня 1945 р.

НЕОРДИНАРНІ ОСОБИСТОСТІ ВІН ПОВЕРНУВ ЗІР МІЛЪЙОНАМ

До 20-ї річниці смерті Чарльза Кельмана

Коли в 1978 р. моїй мамі робили операцію з видалення катаракти, наші лікарі не уявляли собі іншого способу, як варварське видавлювання помутнілого кришталика, що широко застосовувалося, через великий розріз на оці. Після цього треба було близько тижня лежати практично без рухів, а потім все життя носити важкі окуляри з товстими лінзами. Тоді ми гадки не мали про те, що американський лікар-офтальмолог Чарльз Кельман ще в 1964 р., за 14 років до маминої операції, запропонував новий метод позбавлення катаракти, який отримав назву «ультразвукова факоемульсифікація»

«Ідея прийшла раптово і в досить незвичайному місці, – писала у статті у Facebook Maya Zeleny, – у кріслі у стоматолога, до якого Кельман прийшов на ультразвукову чистку зубів. Це була нова на той момент технологія, і просто під час процедури Чарльза осяяло: «Ультразвук видаляє камінь та зубний наліт, не руйнуючи при цьому емаль зуба... А що, якщо використовувати його для лікування катаракти – замість великого розрізу зробити крихітний надріз, за допомогою ультразвуку зруйнувати через нього помутнілий кришталик і потім просто відкачати його залишки?»

Медицина спільнота сприйняла цю ідею спочатку дуже скептично, вважаючи її занадто ризикованою, але Чарльз вірив у успіх. Потрібні були роки експериментів, вдосконалення обладнання та методів проведення операції».

Справді, фахівці спочатку небезпідставно побоювалися некерованого руху звукових хвиль та руйнування інших тканин такого крихкого і легко вразливого органу, як око. Але д-р Кельман вірив у здійсненність своєї ідеї та вперто її вдосконалював.

У 1966 р. він почав тестування цієї процедури на тваринах, а через рік таємно провів свою першу операцію сліпому пацієнту, який чекав операції по видаленню нежиттєздатного ока. Ця великодушна людина зголосилася на це добровільно, знаючи, що процедура не поверне йому зір, але може в майбутньому допомогти зробити це для багатьох.

Потім д-р Кельман вніс подальші покращення – збільшив швидкість вібрації з 20 000 циклів за секунду до 40 000 і створив ручний інструмент меншого розміру, що згодом зменшить розріз при операції до 3 мм. А вже через нього потрібно було не тільки роздробити каламутний кришталик спрямованим ультразвуком, а й повністю видалити його частинки.

Через рік, у липні 1967 р., набувши деякого досвіду, Кельман подав заявку на патент на пристрій для хірургії катаракти.

Цей новий хірургічний метод усунув необхідність тривалого перебування у лікарні та зробив операцію менш болісною. До 1973 р. Чарльз Кельман провів понад 500 подібних операцій, і їх результати стали справжнім проривом в офтальмології. Частота ускладнень при порівнянні з видаленням помутнілого кришталика через великий розріз роگیки значно знизилася.

Але протидія з боку колег не зменшувалася. Національний очний інститут США назвав цю процедуру експериментальною, що дозволяло страховим компаніям не покривати її вартість. Критики Кельмана називали цю

процедуру «безглуздою» і звинувачували його у зловживанні службовим становищем. Тільки після доповіді Кельмана на Першому Міжнародному конгресі з катаракти у 1975 р. ця процедура почала отримувати ширше визнання.

Проте використання методики та інструментів, запропонованих Кельманом та його учнями, вирішувало лише ту частину проблеми, яку незмірно більш варварським способом вирішили хірурги, які оперували мою маму – звільнення ока від непрозорого кришталика.

Методика Кельмана з її мізерно малою травматичністю зводила до мінімуму ризик післяопераційних запалень і ускладнень, уможливаючи наступний абсолютно необхідний крок – установку лінзи, що виконує функції кришталика, інакше світловий пучок не фокусувався на сітківці, і були потрібні важкі окуляри.

Але для того, щоб вставити в око штучну лінзу, винайдену англійським офтальмологом Гарольдом Рідлі (присвяченим за це королевою в лицарі), був потрібний розріз завдовжки не менше 6-8 мм. І тільки після того, як була винайдена силіконова лінза, яку можна було скласти і вставити в той же невеликий розріз, який був потрібний для видалення кришталика, було визнано явну перевагу методу Кельмана, і згодом саме він став стандартом лікування катаракти. Згодом розріз було зменшено до 2 мм.

Чарльз Кельман багато років був професором офтальмології в Нью-Йоркському медичному коледжі, постійно оперував у двох клініках та індивідуально навчав своїм методам багатьох хірургів у всьому світі.

Операція з видалення катаракти в такий спосіб стала однією з найпоширеніших операцій у світі. Згідно зі статистикою 2020 р., серед 33,6 млн осіб старше 50 років, які втратили зір, майже половина, 15,2 млн, втратили його через катаракту. У 2011 р. у світі щорічно виконувалося понад 9,5 мільйона таких операцій; у наступні роки ця кількість зростала.

Але автор цієї чудової методики зовсім не збирався ставати лікарем – він з дитинства мріяв про музичну кар'єру.

Чарльз Девід Кельман народився 23 травня 1930 року у Брукліні, штат Нью-Йорк, у сім'ї єврейських емігрантів. Його батька Девіда привезли у дворічному віці з Афін; батьки матері Чарльза Єви емігрували до США наприкінці XIX ст. з Тернополя, що тоді належав Австрійській імперії (тепер – обласний центр України).

У 15 років, щоб допомогти батькам, Девід залишив школу, взяв в оренду віз і почав розвозити м'ясні продукти до нью-йоркських магазинів. У 30 років у нього вже був власний бізнес, солідний банківський рахунок, будинок у районі Форест-Хілл у Квінсі, дружина, двоє дітей та багато захоплень, головним з яких було винахідництво.

Девід збирав аматорські радіоприймачі, сконструював фільтр для сигарет, що затримує смоли, придумав робити різдвяні вінки з целофану. Але це було лише хобі.

Багато з його винаходів принесли гроші та славу тим, хто їх запатентував та запустив у виробництво. Це послужило юному Чарлі уроком – у своїй ідеї потрібно вірити і самому втілювати її у життя.

У чотири роки він навчився грати на своєму першому музичному інструменті – губній гармошці, з якою виступав на місцевому радіо у щотижневій дитячій програмі. У сім років почав грати на саксофоні та кларнеті, отримавши потім професійну підготовку у музикантів бігбанду.

Під час навчання у школі Форест Хілл Чарлі грав у шкільному оркестрі та як перший кларнет у Нью-Йоркському міському оркестрі. У 15 років він створив свій джаз-оркестр, яким успішно керував. Він був невисоким, худим, непоказним підлітком, але на сцені Чарлі відчував себе королем.

Батьки всіляко заохочували його захоплення музикою – наймали найкращих учителів, купили одну з перших домашніх студій звукозапису, приходили на його виступи. Але коли Чарлі виповнилося 17 років, батько викликав його на серйозну розмову:

– Синку, це твоє життя, – почав він лагідно. – Ти можеш стати композитором, саксофоністом, співаком, ким

хочеш... – зробив невелику паузу, а потім, несподівано суворо додав: – Але спочатку ти станеш лікарем!

Чарльз вступив до Університету Тафтса, а потім продовжив навчання у Швейцарії, на медичному факультеті Женевського університету. У першій половині дня він був студентом, а ввечері – завсідником музичних клубів, де потоваришував із композитором Франсуа Шарпенем і написав разом із ним музику до пісні Le Petit Dejeuner (Сніданок). Ця пісня стала популярною, і через десятиліття Чарльзу, на той час вже відомому лікарю, приходили авторські гонорари.

У 1956 р. Чарльз отримав диплом лікаря. На жаль, його батько не дожив до цього дня – за півроку раніше Девід помер від раку.

Чарльз повернувся до США і вступив до резидентури за спеціальністю офтальмологія, сподіваючись, що професія очного лікаря виявиться «спокійнішою» порівняно з іншими медичними напрямками, і він зможе продовжувати приділяти час своїй музичній кар'єрі.

Спочатку Чарльз почував себе не на своєму місці і всерйоз думав покинути резидентуру, тим більше, що його кар'єра композитора та виконавця йшла вгору. Під псевдонімом Керрі Адамс (щоб лікарі-колеги не засміяли) він випустив свою першу платівку, і одна із пісень, «Telephone Numbers» («Телефонні номери») моментально стала хітом. Навчання у резидентурі він все ж таки продовжив – спочатку з поваги до волі покійного батька, а потім через те, що побачив у вибраній спеціальності можливість творчості.

У 1960 р. Чарльз відкрив приватну практику, став приймати пацієнтів і почав експериментувати з використанням криохірургії – впливаючи на вражений орган наднизькими температурами.

Його першим винаходом в 1962 р. був криозонд, який він використовував для заморожування кришталика, що помутнів,

перед його видаленням цілком, з неущкодженою капсулою. Потім він експериментував із використанням таких методів для лікування відшарування сітківки ока.

Але ці розробки не були революцією, проривом у науці, а йому хотілося саме цього. Про думку, що прийшла в голову в кріслі стоматолога, дробити помутнілий кришталик ультразвуком, складнощі її реалізації і подальші успіхи було написано вище; ця ідея виявилася саме такою – «піонерською».

Надалі Чарльз Кельман продовжував генерувати нові ідеї та вдосконалювати їхню розробку та впровадження у медичну практику. Він розробив багато медичних приладів, інструментів, імплантатів лінз та методів, що використовуються у хірургії катаракти.

«Чарльз був дивовижною людиною, – писала Maya Zeleny, – і в нього вистачало часу на все! Він грав на саксофоні та кларнеті у дуєті з відомими музикантами, виступав у Карнегі-Холл, випустив диск інструментальної музики «Місячна серенада», виступав з концертами на різних майданчиках, від Атлантик-Сіті до Лас-Вегаса, був співпродюсером кількох бродвейських мюзиклів та постійним гостем популярних телевізійних програм».

У 1992 році Кельман написав мюзикл «Маррано», заснований на припущенні, що Христофор Колумб був євреем-марраном.

Чарльз отримав ліцензію пілота, купив невеликий вертоліт та літав на ньому на роботу. Він захоплено грав у гольф, друкувався у наукових журналах, видавав підручники, успішно популяризував науку, написав книгу-автобіографію «Моїми очима».

Герой цього нариса був двічі одружений і став батьком шести дітей – трьох від кожної дружини. Останні, хлопчики-близнюки, народилися, коли йому було 69 років. На жаль, того ж року у Чарльза був діагностований рак легень, і 1 червня 2004 р., у віці 74 років, він помер.

Заслуги Чарльза Кельмана були відзначені численними нагородами, а 1999 р. Американська академія офтальмології внесла його у перелік десяти найвидатніших офтальмологів XX століття. Кельман – автор 126 патентів у галузі офтальмології, володар Національної медалі технології США.

У липні 1994 р. на Міжнародному конгресі катарактальної та рефракційної хірургії в Монреалі його визнали офтальмологом століття. У 2004 р. він отримав Ласкерівську премію – американську премію в галузі медицини, яка вважається Нобелівською премією для США; при цьому журі зробило виняток із правил і присудило її посмертно.

Такою талановитою, неординарною і виключно різнобічною людиною, яка повернула повноцінний зір мільйонам людей, був Чарльз Кельман. Він гідний того, щоб ми про нього пам'ятали.

Джерела: Вікіпедія, нарис Maya Zeleny у Facebook, статті Артура Бенджаміна «Катаракта» на сайті Benjamin Eye Institute, «50 років факоемульсифікації катаракти» у Facebook, «Чарльз Кельман» на сайті «Hmong.ru», «50 років тому почалася революція в лікуванні катаракти» в журналі Livejournal та ін.

Чарльз Кельман

Країна Поезія

Людмила ЖУК

До 90-річчя зі дня народження

Народилася у Києві в 1934 році. Воєнне дитинство та юність пройшли у Львові. Закінчила Львівський фінансовий технікум за фахом економіст-фінансист. В Одесі мешкає з 1970 року. Працювала спочатку на Одеському заводі "Епсилон", а потім — в "Радіо-ательє". Вірші пише с дитячих років. Публікувалася у місцевих та регіональних виданнях, альманахах "Самобутні поети Одеси", "Одеський літератор", Першій та Другій антологіях поезії Літературної студії "Одкровення", в газеті "Добра справа". Член Міжнародного пушкінського товариства. Член Літературної студії "Одкровення". Лауреат літературних конкурсів.

Акація цвіте в Одесі

Акація ніжна, духмяна
Мені заглядає в вікно.
Стою біля неї, мов п'яна,
Неначе пила я вино.

Акацій в Одесі багато,
Повсюди ростуть і цвітуть.
Дарують свої аромати,
А вітри їх містом несуть.

Про неї і вірші складають,
І пишуть чудові пісні.
Її всі від серця вітають,
Коли розцвіте навесні.

Одесо моя мальовнича,
Як солодко в серці моїм.
Твоє незрівняне обличчя
Хай буде завжди молодим!

Ось грона квітучі біліють,
Немов наречених вбрання.
Я впевнена, що мої мрії
Почує Одеса моя!

Співоче поле

Є в Києві Співоче поле, —
Велика площа над Дніпром,
Зелена мальовнича воля,
Увіковічена пером.

Співають і музики грають
Вінок улюблених пісень,
Які із пам'яті лунають,
З усіх домівок і осель.

Тече Дніпро, дзвенять трамваї
Ідесь стрекочуть поїзди...
Чи повернусь сюди? — Не знаю —
Щоб залишитись назавжди.

Святі місця ці пам'ятаю,
Із самих із дитячих літ.
Хоч все проходить, все минає
Та залишає в серці слід.

Милують зір барвисті квіти...
Сльоза на очі набіга...
Так хочеться мені лишитись
На цих співочих берегах!

Спогади

Навесні прокидаюся рано.
Знову спогади Травень бентежить.
Сходить сонечко в небі багряне.
Все тобі, мій коханий, належить.

Чую я голоси невблаганні,
Що між нами життєва мережа,
Що не будемо разом, коханий,
А кохання тобі лиш належить.

Я на злі голоси не вважаю,
Я молюся, — помилуй нас, Боже!
І так щиро, безмежно кохаю, —
Це кохання минути не може.

Восени прокидаюся рано.
Знову спогади жовтень бентежить.
Я назавжди с тобою, коханий.
Моє серце тобі лиш належить.

Золота наша осінь минає,
І зима наближається люта.
Вже тебе біля мене немає,
А тебе неможливо забути.

Дитячий
куточокТамара
Коломієць

ТРАВЕНЬ

А чим же місяць травень
Поміж братами славен?
Іде і весело співа,
Дощами землю полива,
Святковими піснями
І громом над полями.
Не з лійки-поливалки,
А з грозової хмарки.

Надія Красоткіна

Привіт тобі, чарівний травень!
Останній місяць весняний.
В тобі багато буде вражень,
Ти дивовижний, чарівний!

Ще принесеш багато цвіту,
І безліч радості й тепла.
Усе летітимеш по світу
На крилах радості й добра.

Дощі ще будуть поливати,
Щоб від водички все росло.
Та вже щось буде дозрівати,
Щоб всім нам радісно було.

Вночі і вдень тепліше буде,
І зміниться весь дивосвіт.
Й радітимуть від щастя люди.
Тож, травню! Наш тобі привіт!

Віктор
Бойко

ТРАВЕНЬ - ХУДОЖНИК

Любить травень малювати
трави, квіти, сонце, хату.
Не запитує, чи можна.
Все малює — він художник.

Намалює озеро,
комарів під лозами,
Хвіст красивий півню,
а шпаку — шпаківню.

І кульбаби у траві
найсправжніснінькі, живі.

Синім річку намалює —
Травень синю фарбу любить.
І червону, й жовту, й чорну,
бурякову, помідорну.

Шепотять під вітром клени:
— Не забув ти про зелену?

Олена Роговенко

Я дивлюся у віконце,
А мене лоскоче сонце:
«Мамо, глянь, іде сніжок,
Де мій теплий козушок?»
«Так, мій любий, не буває,
Сніг у травні не літає,
То вишневий білий цвіт
Облітає тихо з віт.
Бачиш, сонце землю гріє,
Все довкола зеленіє.

Чуєш, пташечки співають
І веснянку викликають».
Ой який чудовий ранок!
Вийду з мамою на ганок,
У струмочку біля хати
Буду човники пускати.

Олена
Коваленко

ТРАВЕНЬ

По травах шовкових,
Лісах та дібровах
Травень блукає,
На сопілці грає,
Іде він проходить —
То там жито сходить,
У садочках пишно
Розцвітають вишни.
В малих козенят,
Веселих ягнят
Прорізувались трішки
Молоденькі ріжки.

За горизонталлю:

1. Обриси, контури, зовнішні межі предмета, що визначають його зовнішній вигляд. 5. Попередній начерк малюнка, картини або частин її. 9. Урочистий вірш, присвячений якійсь видатній події, відомій особі. 10. Ударно-спусковий механізм. 12. 1+1. 13. Вигук, що виражає подив, здогад, пригадування. 14. Вузький край, кромка чого-небудь. 15. Великий вечір з танцями. 16. Країна на Середньому Сході. 18. Міра сипких тіл, в

основному зерна, на Русі, яка застосовувалася в XVI-XVII століттях і частково пізніше. 20. Невелика шлюпка з однією чи двома парами весел. 23. Міра ваги коштовного каменю, що дорівнює 0,2 грама. 25. Місто в Японії. 26. Неповна рима, в якій співзвучні тільки наголошені голосні звуки. 27. Місце, напрям у річковому руслі, де провадиться спостереження над водним режимом ріки. 29. Розкотисті звуки, що зливаються в монотонне звучання. 31. Велика сітка, що має форму мішка, для ловлення морської риби з невеликих суден — траулерів. 33. У первісних та відсталих племен і народів релігійна заборона, порушення якої, за забобонними уявленнями людей, неминуче спричиняє тяжке покарання. 34. Високе хвойне вічнозелене дерево родини соснових. 37. Місто на півночі Латвії, розташоване на кордоні з Естонією. 39. Ярмо. 40. Найвищий пік Криту. 42. Титул монарха в деяких країнах. 43. Струнний щипковий музичний інструмент, поширений у народів Кавказу та Середньої Азії. 44. Представник народності ірансько-мовної групи, що живе в

Азербайджані, Дагестані, Ірані. 45. Законодавство. 46. Індіана ... (вигаданий персонаж, герой серії пригодницьких фільмів, книг та комп'ютерних ігор, створений Стівеном Спілбергом та Джорджем Лукасом).

За вертикаллю:

1. Грубий заборонений прийом у грі, персональна помилка. 2. ... Володимирівна Романова (українська письменниця кінця XIX ст. — початку XX ст.). 3. Сильне збудження. 4. Гіпотетичне поле, яке створюється живим організмом. 5. Річка в Актиюбінській і Атирауській областях Казахстану. 6. Комітет державної безпеки СРСР. 7. «...-Телесик» (українська народна казка). 8. Велике приміщення для багатолюдних зборів. 11. Найголовніше, основне в кому-, чому-небудь. 16. Городня трав'яниста однорічна рослина родини бобових, що має в стручках овальні зерна. 17. Велика кількість близько розміщених однорідних предметів, частин і т. ін. 18. Частина туші тварини — лопатка або стегно. 19. Великий гурт людей. 21. Доброзичливе, привітне ставлення до кого-небудь. 22. муніципалітет в Італії, у регіоні Ломбардія, провінція Кома. 24.

Геометричне тіло, утворене обертанням круга навколо осі, що лежить у площині цього круга й не перетинає його. 25. Об'єднана держава Сирійської Республіки та Республіки Єгипет, що існувала з лютого 1958 по вересень 1961 року. 28. Молитовний вірш для співу на честь якогонебудь свята або святого у православному богослужінні. 30. Місто на південному заході Нігерії. Адміністративний центр штата Ойо. 32. Столиця Латвії. 35. Найтепліша пора року між весною та осінню. 36. Північ, північний напрямок. 37. Аналого-цифровий перетворювач. 38. Період, докорінно відмінний від попереднього. 40. Місто в Японії, в префектурі Сідзуока. 41. Автоматична телефонна станція.

Відповіді до кросворда в №211:

За горизонталлю:

1. Нурта. 5. Мавпа. 9. Ухо. 10. Тіє. 12. Пуд. 13. Так. 14. Орт. 15. Пер. 16. Амбра. 18. Ішак. 20. Бокс. 22. Отоскоп. 25. Ерос. 26. Анод. 28. Траулер. 31. Арак. 32. Нака. 33. Акант. 36. Оно. 39. Его. 40. Іра. 42. Тес. 43. Тар. 44. Сил. 45. Афіша. 46. Анапа.

За вертикаллю:

1. Нутрія. 2. Уха. 3. Рок. 4. Атом. 5. Метр. 6. Впп. 7. Пуе. 8. Адреса. 11. Ірбіс. 16. Акторка. 17. Абонент. 19. Аорта. 21. Опора. 23. Оса. 24. Кал. 27. Дакота. 29. Увага. 30. Кабала. 34. Кета. 35. Нора. 37. Неф. 38. Осі. 40. Іса. 41. Рип.

Шановні клієнти!

Всі, хто має можливість допомогти
незаможним людям,
спрямовуйте, будь ласка,
свої внески за адресою:
Україна,
м. Одеса, Приморський район,
БФ "Хесед Шаарей Ціон"
код ЄДРПОУ 34321888
IBAN: UA713510050000026006267265700
в ПАТ "УкрСиббанк"
МФО 351005
65023, м. Одеса,
вул. Ніжинська, 77/79.

Шановні клієнти!
Майстер із ремонту
дрібної побутової техніки

Кабінет 246

Приєм та видача
Четвер з 10.00 до 13.00

Шановні клієнти!
Дрібний ремонт одягу

Приєм та видача:

Понеділок з 10.00 до 13.00, каб.246
Середа з 10.00 до 13.00, каб.246

Посмішка**ПРО ЛІКАРІВ**

— Мені здається, що ти божевільний.
— Ні!
— Що ні?
— Тобі не здається.

— Лікарю, від чого помер ваш пацієнт?
— Від старості.
— Але ж він потрапив під Камаз...
— Був би молодший, — встиг би відбігти.

— Лікарю, я знаю — у мене був інфаркт, але все ж таки
можна мені закурити?
— Ну, якщо це ваше останнє бажання...

— Ти чого такий сумний?
— Та ось... цілий рік лікував хворого на виразку шлунка, а
він помер від цирозу печінки.

— Та-а-а, погано якось вийшло. А з моїми хворими таке не
трапляється: від якої хвороби лікую, — від тієї і помирають.

— Чому ви більше віддаєте перевагу — сексу чи алкоголю?
— Лікарю, ну ви б ще запитали: «Ви кого більше любите —
маму чи тата?»

— Лікарю, у мене після сексу шум у вухах... що це таке?
— Скільки вам років?
— 92.
— Це не шум, це оплески!

— Кажуть, час лікує...
— Тепер зрозуміло, чому в нашій поліклініці завжди
доводиться стільки чекати.

— Дякую, лікарю! Ви витягли цю кляту кістку і врятували
мені життя. Я наполягаю на винагороді. Назвіть суму.

— Добре. Що ви скажете про половину тієї суми, яку ви
називали, коли кістка ще стирчала у вас у горлі?

— Лікарю, я вирішила пройти профілактичне лікування,
підкажіть, що мені підлікувати?

— Спочатку зайдіть до косметолога, гадаю, ви багато
грошей витрачаєте на косметику.

— Так, ви маєте рацію.
— Потім зайдіть до дієтолога, у вас багато зайвої ваги.
— Добре.

— Раджу перевірити зір.
— А з чого ви взяли?
— У мене на двері великими літерами написано
"ВЕТЕРИНАР"!

— Лікарю, мені потрібен ефективний засіб для схуднення!
— Немає проблем. Я вам пропоную вугілля.
— У порошках чи таблетках?
— У мішках. Вагони розвантажуватимете!

— Лікарю, акоголізм — хвороба?
— Звичайно.
— Тоді випишіть мені лікарняний! Якщо не отримаю, я
вам таке влаштую...

— Учора прочитав, що вчені успішно розробили та
випробували на мишах засіб від старості.

— І який результат?
— Засіб чудовий — жодна миша до старості не дожила.

— Лікарю, півроку тому я розлучився з дружиною. Це,
гадаю, добре! Але додав у вазі 30 кіло. Це погано! Що
порадите?

— Перестаньте щодня святкувати цю велику подію у
вашому житті.

Шановні клієнти!

Усіх, хто бажає навчитися малювати,
запрошуємо на заняття,
які проводитимуться по вівторках
з 16:00 до 17:30 під керівництвом художника
Петра Григоровича СТРАЖЦЯ
у Культурному центрі Хесед
за адресою:
вул Ніжинська, 77/79 .
Довідки за телефоном: 067-518-10-41

Шановні читачі!

Культурний центр БФ "Хесед Шаарей Ціон"
оголошує набір на курси з вивчення
МІЖНАРОДНОЇ МОВИ ЕСПЕРАНТО
Адреса: вул. Ніжинська, 77/79, 2-й поверх, каб. 214
Тел.: 067 518 10 53

**ЮВІЛЯРИ БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН",
ПРИЙМІТЬ ШИРИ: ВІТАННЯ!****95 років**

Колейчук Галина
Черепанова-Бонфельд
Таїсія

Юцис Наталія

90 років

Гілодо Юрій
Сіряченко Валентин

85 років

Балагула Мері
Головатюк Лідія
Гречаников Роман

Зарева Римма

Потапова Галина

Січкоріз Нонна

Склярченко Володимир

Степанова Агнеса

Студеннікова Надія

Трейгер Роза

Шевченко Ріна

80 років

Болтянський Ілля

Сидельнікова Інга

Чолахян Естер

ІМЕННИКИ-ВОЛОНТЕРИ БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН"

Виноградова Софія

Ворохта

Світлана

Герман Вірджінія

Дондова

Наталія

Повалаки Регіна

Попель Євгеній

Разінькова Ісанна

Самерханова

Лариса

Сидельнікова Інга

Склярченко Володимир

Стасенко Євгенія

Троянівська Ірина

Філіппова Людмила

Засновник та видавець —
БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН" (м. Одеса)Свідоцтво про держреєстрацію 1153-34-Р,
серія ОД, видано 7 червня 2006 р.Газета видається за підтримки
Claims Conference і American
Jewish Joint Distribution CommitteeНекомерційне видання. Розповсюджується безкоштовно.
Реклама та оголошення публікуються безкоштовно.
Індекс видання — 09720Надруковано у ТОВ "Press Corporation Limited"
21034 Вінниця, вул. Чехова, 12 А

Наклад 2600 прим. Зам. № _____

Головний редактор
Семен ВАЙНБЛАТ
Редакційна колегія:А. Кесельман,
М. Гаузнер, П. Козленко
Комп'ютерна версткаІ. Глаголевський
Перекладач
Л. ЛевінНадіслані матеріали
не рецензуються і не повертаються.
Листування із читачами —
лише на сторінках газети.
Редакція залишає за собою право
редагувати
і скорочувати надіслані матеріали.
Відповідальність за достеменність
фактів несуть автори.Адреса редакції:
65023, Одеса, вул. Ніжинська, 77/79Поштова адреса:
65045, Одеса, а/с 131<http://dobrasprava.ddns.net>